componirt) *gleichen.* Mit न भर् *mit Nichts verglichen werden können, seines Gleichen nicht haben* Prasannar. 16,13. Mit dem Pass. von नी *Jmd* oder *Etwas* (Gen.) *ähnlich werden.* तुला देवदत्तस्य नास्ति so v. a. D. *hat nicht seines Gleichen.* — *c) die Wage im Thierkreise, das 7te Zeichen in einem nach Art des Zodiakus eingetheilten Kreise.* — *d) ein best. Gewicht,* = 100 Pala. — *e) Querbalken* (?) Varâh. Bṛh. S. 53,30.

तुलकुचि m. N. pr. eines Fürsten.

तुलन 1) n. *a) das Aufheben.* — *b) das Abwägen, Abschätzen.* — *c) *eine best. hohe Zahl* (buddh.). — 2) f. आ *Gleichheit mit* (Instr. oder im Comp. vorangehend) Spr. 7743. Prasannar. 36,9.

*तुलभ m. N. pr. eines Kriegerstammes. उलभ v. l.

*तुलभीय m. *ein Fürst der* Tulabha.

*तुलसारिणी f. *Köcher.*

तुलसि (metrisch), °का und तुलसी f. *Basilienkraut.* °सीमाहात्म्य n. Opp. Cat. 1.

*तुलसीद्वेषा f. *eine Art Basilienkraut.*

*तुलसीपत्र n. *ein Blatt des Basilienkrauts* als Ausdruck *einer geringen Gabe.*

*तुलसीविवाह m. *ein best. Festtag am 12ten Tage in der lichten Hälfte des* Kârttika.

*तुलसीवृन्दावन n. *ein kleiner Altar —, eine viereckige Erhöhung vor dem Hausthor, worauf Basilienkraut gepflanzt wird.*

तुलाकावेरीमाहात्म्य n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

तुलाकोटि m. (*f.) 1) *das Ende des Wagebalkens* Spr. 842. — 2) *Fussreif* (als Schmuck) Vikramâṅkaḱ. 10,65. Kâd. 64,4. Auch *°कोटी f. — 3) **ein best. Gewicht.* — 4) **zehn Millionen.*

तुलाकोष m. *das Wägen auf der Wage* Varâh. Bṛh. S. 26,10.

तुलागुड m. *eine Art Kugel* (als Geschoss).

*तुलाघट m. 1) *Wagschale.* — 2) *Ruder.*

तुलाधर m. *die Wage im Thierkreise.*

तुलाधार 1) Adj. *die Wage tragend.* — 2) m. *a) *der Strick, an dem die Wage hängt.* — *b) *Kaufmann.* — *c) *die Wage im Thierkreise.* — *) N. pr. eines Kaufmannes.

तुलाधारण n. *das Wägen* Jâǵñ. 2,100.

तुलाधिरोह m. *Wagniss* Prasannar. 140,15.

°तुलाधिरोहण Adj. *sich messen könnend mit, gleichend* Ragh. 19,8.

तुलापद्धति f. Titel eines Werkes.

तुलापुरुष m. 1) *Gold oder andere Kostbarkeiten im Gewichte eines Mannes* Hemâdri 1,157,6. 251,1. — 2) Bein. Vishṇu's oder Kṛshṇa's Hemâdri 1,182,23. — 3) *eine best. Kasteiung.*

तुलापुरुषदानप्रकरण n. Titel eines Werkes.

*तुलाप्रग्रह und *°प्रग्राह m. *der Strick, an dem die Wage hängt.*

*तुलाबीज n. *die Beere von Abrus precotorius.*

तुलाभवानी f. und °पुर n. N. pr. einer Stadt.

तुलाभार m. = तुलापुरुष 1) Hemâdri 1,250,21. 251,1.

तुलायष्टि f. *Wagebalken* Spr. 842, v. l.

तुलायोग m. Pl. *die verschiedenen Anwendungen der Wage* 208,30.

तुलावत् Adj. *mit einer Wage versehen.*

तुलावरार्ध und °र्ध्य Adj. *mindestens eben so viel an Gewicht* Sâmav. Br. 2,7,9.

*तुलासूत्र n. *der Strick, an dem die Wage hängt.*

*तुलि f. 1) *die Bürste der Weber.* Auch *तुली. — 2) *Pinsel.*

*तुलिका f. *eine Art Bachstelze.*

*तुलिनी und *तुलिफला f. *die Baumwollenstaude.* Richtig तू°.

तुलिम Adj. *wägbar, was gewogen wird* Nâr. 8,3.

तुल्य 1) Adj. (f. आ) *a) einer Person* oder *Sache das Gleichgewicht haltend, gleich, — viel, — bedeutend, — artig, von gleichem Stande, entsprechend.* Das womit verglichen wird, im Instr., Gen., Instr. mit सह (ausnahmsweise) oder im Comp. vorangehend; das Tertium comparationis im Instr., Loc. oder im Comp. vorangehend (ausnahmsweise). तुल्यम् und तुल्य° Adv. *in gleicher Weise, — wie* (Instr. oder im Comp. vorangehend). — *b) geeignet zu* (Instr.). — *c) gerade.* — 2) n. *eine Art Tanz* S. S. S. 259.

°तुल्यकक्ष Adj. *gleich* Veṇis. 79. Spr. 7782.

तुल्यकर्मक Adj. *dasselbe Object habend* P. 3,4,48, Sch.

तुल्यकाल Adj. *gleichzeitig, — mit* (Instr.) MBh. 3,134,24. Nom. abstr. °ल n.

तुल्यकालीय Adj. dass.

तुल्यकुल्य Adj. *von gleicher Familie*; m. *ein Verwandter* Spr. 4102.

तुल्यगुण Adj. *von gleichen Eigenschaften, gleich gut* Âpast.

तुल्यजातीय Adj. *gleichartig, ähnlich* 244,2.

तुल्यतर्क m. in der Dramatik *eine gegründete Vermuthung.*

तुल्यता f. 1) *Gleichheit, — mit* (Instr. oder im Comp. vorangehend), — *an* (Instr.). — 2) *Gleichheit des Ortes, Conjunction* (astron.)

तुल्यत्व n. *Gleichheit, — mit* (Instr. oder im Comp. vorangehend).

तुल्यदर्शन Adj. *der auf Alles mit gleichem, gleichgültigem Auge sieht.*

तुल्यनामन् Adj. *gleichnamig* MBh. 1,101,7.

तुल्यनिन्दास्तुति Adj. *dem Tadel und Lob gleich viel gelten* Bhag. 12,19.

*तुल्यपान n. *gemeinschaftliches Trinken, Trinkgelage.*

तुल्यभावना f. *the combining of like sets.*

तुल्ययोगिता f. *eine best. rhetorische Figur* Kâvjapr. 10,18.

तुल्ययोगोपमा f. in der Rhetorik *Gleichstellung ungleichartiger Gegenstände in Bezug auf eine Handlung.*

तुल्यलक्षण Sâh. D. 744 fehlerhaft für °लक्षणा.

तुल्यलक्षण् Adj. *dasselbe Merkmal habend* Sâh. D. (1828) 360,7.

तुल्यवयस् Adj. *von gleichem Alter* Pâr. Gṛhj. 3,8,17.

तुल्यशस् Adv. *gleichmässig, zu gleichen Theilen.*

तुल्यशुद्धि f. *equal subtraction* Bîǵag. 159.

तुल्यश्रुति Adj. *gleichlautend, in gleichem Casus stehend.* Nom. abstr. °त्व n. Ǵaim. 2,1,10.

तुल्यान्तरम् Adv. *in gleichen Pausen* Mṛḱḱh. 48,22.

तुल्यार्थ Adj. *gleich reich* Spr. 2584.

तुल्यावस्थ Adj. *sich in gleicher Lage befindend mit* (Gen.) Ragh. 12,80.

*तुल्वल m. N. pr. eines Mannes; s. तौल्वलि.

तुवि 1) Adj. = बक्रु. Nur in den folgenden Zusammensetzungen. — 2) *f. *Flaschengurke.*

तुविक्रूर्मि und °क्रूर्मिन् (ṚV.) Adj. *mächtig im Thun, thatkräftig.*

तुविक्रतु Adj. *viel vermögend* ṚV.

तुविद्युम्न Adj. vielleicht *höchst verderblich.* Nach Nir. = बक्रुवित्तेष oder महावित्तेष.

तुविदात्र Adj. (f. आ) *mächtig herrschend.*

तुविग्र Adj. *viel verschlingend.*

तुविग्राभ Adj. *mächtig erfassend.*

तुविग्रि Adj. = तुविग्र.

तुविग्रीव Adj. *starknackig.*

तुविज्रात Adj. *mächtig geartet, gewaltig, herrlich* (von Göttern).

तुविदेष्ण Adj. *reichliche Gaben habend.*

तुविद्युम्न Adj. *hochherrlich, viel vermögend.*

तुविनृम्ण Adj. *sehr tapfer, — muthig.*

तुविप्रति Adj. *mächtig widerstehend, kräftig zum Widerstand.*

तुविबाध Adj. *Viele bedrängend, — peinigend.*

तुविब्रह्मन् Adj. *sehr andächtig, — fromm.*

तुविमघ Adj. = तुवीमघ.